

# **RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN**

## **ARREST**

**nr. 14.817 van 2 augustus 2008  
in de zaak RvV X IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en  
asielbeleid.

---

### **DE WND. VOORZITTER IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Irakese nationaliteit te zijn, op 31 juli 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 24 juli 2008 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 augustus 2008 om 10 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DEMIR, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

## WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Verzoeker wordt op 21 februari 2008 onderschept op de luchthaven van Zaventem, komende met de vlucht SN3246 uit Athene, zonder in het bezit te zijn van documenten. Aan verzoeker wordt op dezelfde dag een bevel om het grondgebied te verlaten betekend op basis van artikel 7, eerste lid, 1°, en artikel 7, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) (administratief dossier, eigen nummering, stuk 1 en 2).

1.2. Verzoeker verklaart zich vluchteling op 20 maart 2008 (volgens het verzoekschrift).

1.3. Op 1 april 2008 wordt een overnameverzoek gericht aan de Griekse autoriteiten bij toepassing van artikel 10, § 1, van de Europese Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003, tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij één van de lidstaten wordt ingediend.

1.4. Op 5 juli 2008 verklaart Griekenland zich toch uitdrukkelijk akkoord tot overname van verzoeker (administratief dossier, eigen nummering, stuk 3).

1.5. Nadat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid schriftelijke garanties had verkregen vanwege de Griekse autoriteiten dat verzoeker in de mogelijkheid zou gesteld worden om een asielverzoek in te dienen in Griekenland, wordt, op 24 juli 2008, de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Deze beslissing, die dezelfde dag aan verzoeker ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“(…)*

*België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag die aan de Griekse autoriteiten toekomt, met toepassing van art. 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van art. 18§7 en art. 10.1 van de Europese Verordening (EG) 343/2003.*

*Betrokkene heeft op illegale wijze de grens overschreden met Griekenland, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste documenten, en de Griekse overheid heeft op datum van 05/07/2008 ingestemd met de vraag tot overname van bovengenoemde persoon.*

*Op 21/02/2008 werd betrokkene onderschept op de luchthaven van Zaventem komende van vlucht SN 3246 uit Athene. Betrokkene was niet in het bezit van enig identiteitsdocument. Op 20/03/2008 vroeg betrokkene asiel aan in België in het Centrum voor Illegalen te Brugge. Op 01/04/2008 werd een overnameverzoek op basis van art. 10§1 van de Dublin Verordening aan de Griekse autoriteiten verstuurd. Op 23/05/2008 hadden de Belgische autoriteiten nog geen antwoord van Griekenland ontvangen. Betrokkene werd vrijgesteld en is onmiddellijk naar Duitsland gegaan. Op 28/05/2008 heeft Duitsland een overnameverzoek aan België gericht. Op 05/06/2008 heeft België dit verzoek gehonoreerd op basis van art 4§5. Betrokkene werd overgedragen van Duitsland naar België. Op 18/07/2008 heeft Griekenland op basis van art. 18§7 en van art.10.1 zich akkoord verklaard tot overname van bovengenoemde persoon. Betrokkene heeft geen specifieke elementen aangehaald waarom zijn asielaanvraag in België behandeld zou moeten worden. Het is duidelijk dat het de bedoeling is betrokkene om naar Duitsland te reizen omdat er een broer zou wonen die er erkend vluchteling zou zijn.*

*Betrokkene verklaart in goede gezondheid te verkeren. Er is derhalve geen concrete basis om de asielaanvraag van betrokkene in België te behandelen op basis van art. 3§2 of art. 15 van de Verordening.*

*Bijgevolg moet de bovengenoemde het grondgebied van het Rijk verlaten en zal overgedragen aan de betrokken bevoegde Griekse autoriteiten.*

*De Griekse autoriteiten bevestigen echter uitdrukkelijk dat betrokkene een asielaanvraag kan indienen bij zijn terugkeer in Griekenland. Griekenland heeft de Conventie van Genève dd. 28/07/1951 ondertekend en neemt net als België een beslissing over een asielaanvraag op basis van deze Conventie en beslist op eenzelfde objectieve manier over de aangebrachte gegevens in een asielverzoek. Bovendien geeft betrokkene geen enkele informatie over een niet correcte of onmenselijke behandeling door de Griekse autoriteiten. Betrokkene kan dus niet aannemelijk maken dat er een reëel risico bestaat dat Griekenland hem zal repatriëren en dat hij als dusdanig zal blootgesteld worden aan een behandeling die strijdig is met art. 3 EVRM. De Griekse autoriteiten zullen bovendien tenminste vijf werkdagen vooraf in kennis gesteld worden van de overdracht van betrokkene, zodat aangepaste opvang kan voorzien worden.  
(...)”*

## **2. Onderzoek van het beroep:**

2.1. Krachtens artikel 39/82, §2, van de Vreemdelingenwet en artikel 43, §1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.2. Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, moet de verantwoording van verzoeker van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar, zijn. Verzoeker dient de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens aan te tonen. Dit impliceert dat de rechtvaardiging tweeledig is, met name dient enerzijds aangetoond te worden dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en anderzijds dient verzoeker aan te tonen dat hij niet onredelijk lang met het indienen van zijn verzoekschrift heeft gewacht.

De bestreden beslissing van 24 juli 2008 werd aan verzoeker ter kennisgeving aangeboden op dezelfde dag. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd aangetekend verstuurd op 31 juli 2008.

Zo de raadsvrouw van verzoeker stelt dat zij pas op 25 juli 2008 door een confrater werd gecontacteerd om op te volgen in deze zaak dient te Raad vast te stellen dat er dan nog zes dagen werd gewacht om een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid aangetekend te versturen. De beoordeling van het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid is een feitenkwestie waarop de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een volle toetsingsbevoegdheid heeft en deze beoordeling geschiedt steeds in concreto. De Raad besluit derhalve dat het verzoek niet met de nodige diligentie werd ingediend.

2.3. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, van de Vreemdelingenwet kan voorts slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze bepaling dient zo te worden geïnterpreteerd dat de verzoeker zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet

aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen nadeel ondergaat of kan ondergaan (R.v.St, nr. 100.400, 26 oktober 2001). Het moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verweerder mogelijk zijn om zich tegen de door de verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. De verzoeker dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is een afzonderlijke voorwaarde, die ook afzonderlijk dient te worden beoordeeld (R.v.St., nr. 107.797, 12 juni 2002).

2.4. Verzoeker voert aan dat gezien de laattijdige reactie van de Griekse autoriteiten en de verschillende internationale en Europese rapporten omtrent de situatie van asielzoekers en vluchtelingen in Griekenland de verwerende partij niet in concreto aantoonde dat de rechten van asielzoekers zullen gerespecteerd worden.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat de bevoegde Griekse overheidsdienst op 5 juli 2008 schriftelijk bevestigde dat aan verzoeker de mogelijkheid zal geboden worden om een asielverzoek in te dienen bij zijn aankomst in Griekenland (cfr. *“Please note that this person will be able to submit an asylum application upon the arrival to our country, if he/she wish to do so”*).

Verder dient te worden opgemerkt dat waar verzoeker zich in casu beperkt tot een verwijzing naar *“verschillende internationale en Europese rapporten omtrent de situatie van asielzoekers en vluchtelingen in Griekenland”* hij nalaat in concreto gegevens bij te brengen die het vermeende nadeel in zijn hoofde aannemelijk maken. Hij brengt in dit opzicht geen concrete aanwijzingen bij, laat staan bewijzen, die aantonen dat zijn asielaanvraag niet met de nodige zorg en garanties in Griekenland kan behandeld worden.

Verzoeker stelt dat hij recht heeft op een daadwerkelijke rechtsbescherming en dat er geen enkel gegeven in het dossier is dat toelaat te stellen dat het gebruik van de door de interne rechtsmiddelen geboden bescherming in concreto door de Griekse autoriteiten ook werkelijk mogelijk zal gemaakt worden.

De Raad stelt dienaangaande vast dat verzoeker verzuimt aan te tonen dat inderdaad zijn rechten als asielzoeker zullen worden miskend. Hij laat na in concreto gegevens bij te brengen die het vermeende nadeel in zijn hoofde aannemelijk maken. Verder dient erop te worden gewezen dat een daadwerkelijk rechtsbescherming niet afhangt van de zekerheid van een gunstige afloop voor de verzoeker en gerelateerd is aan het geheel van de door het interne recht geboden rechtsmiddelen (vgl. EHRM, arrest Conka, 5 februari 2002, nr. 75).

In casu dient te worden benadrukt dat Griekenland een volwaardig lid van de Europese Unie is en door dezelfde internationale verdragen als België is gebonden, zodat er in principe geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat verzoeker voor de behandeling van zijn asielaanvraag minder waarborgen in Griekenland dan in België zou genieten (R.v.St., nr. 170.662, 27 april 2007). De Raad wijst er nogmaals op dat, zo er inderdaad veel kritiek is op de behandeling van asielzaken door de Griekse autoriteiten, Griekenland in toepassing van artikel 16 van de verordening 343/2003/EG verplicht is om het asielverzoek volledig te behandelen. De Griekse autoriteiten zijn verder gebonden door de bepalingen van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming en de

richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures voor de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus. Er kan tevens vanuit worden gegaan dat als verzoeker in aanmerking zou komen voor bescherming op basis van het Vluchtelingenverdrag, hij de door dit verdrag gewaarborgde bescherming ook in Griekenland kan krijgen.

In zoverre verzoeker ter staving van zijn vermeende moeilijk te herstellen ernstig nadeel verwijst naar de arresten nr. 162.039 en nr. 162.040 van 28 augustus 2006 van de Raad van State en arrest nr. 9796 van 10 april 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dient te worden vastgesteld dat de loutere verwijzing naar andere arresten zonder dat wordt aangetoond dat de feitelijke omstandigheden identiek zijn, niet voldoet om een nadeel aan te tonen. Overigens wijst de Raad erop dat het arrest nr. 9796 van 10 april 2008 geen enkele betrekking heeft op verzoeker zoals in het verzoekschrift wordt geponeerd.

Waar verzoeker argumenteert dat hij uitdrukkelijk heeft aangegeven dat het instellen van de asielprocedure hem eerst werd ontzegd en hij zonder meer werd teruggedreven, stelt de Raad vast dat deze bewering niet overeenkomt met zijn relaas zoals weergegeven in zijn uiteenzetting van de feiten waar hij uitdrukkelijk voorhoudt *“nooit asiel te hebben aangevraagd in Griekenland”*.

Verzoeker betoogt tenslotte nog dat de verschillende opvangfaciliteiten in Griekenland niet volstaan om menswaardige opvang te garanderen en hij verwijst hierbij naar een rapport van Pro Asyl van oktober 2007 en een petitie met de oproep om repatriëring naar Griekenland te stoppen die werd overhandigd aan het Duitse parlement op 21 februari 2008.

Verzoeker beperkt zich ook hier tot een loutere verwijzing zonder in concreto gegevens bij te brengen die het vermeende nadeel in zijn hoofde aannemelijk maken. Tot slot dient erop gewezen te worden dat het feit dat verzoeker onderworpen is aan de Griekse asielprocedure, inclusief het opvangsysteem, het gevolg is van zijn keuze om via Griekenland de Europese Unie binnen te komen.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal veroorzaken.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel.**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee augustus tweeduizend en acht door:

mevr. M.-C. GOETHALS,      wnd. voorzitter,  
                                         rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS,            toegevoegd griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**I. CORNELIS**

**M.-C. GOETHALS.**